

ב"ה

פרשת תצוה

והקטיר עליו אהרן קטרת

שמות ל, ז.

הזהר שלא תכוה

כותב הרמב"ם בנוגע לעבודת הקטורת: "ואומרין לזה המקטיר הזהר שלא תתחיל מלפניך שלא תכוה", כלומר, המקטיר עומד במזרחו של המזבח ומתחיל בפנים, במערב, וממשיך למזרח, שאם יתחיל לפניו, במזרח, וימשיך בפנים למערב, יִכְוֶה.

וצריך להבין: הזהירות שלא יִכְוֶה היא, לכאורה, בבחינת "עצה טובה קא משמע לך", דבר המוכרח מצד המציאות כו', ומה שייך זה לפסקי דינים בהלכות דעבודת הקטורת?

ולאידך, אם גם הזהירות שלא יִכְוֶה הוא ענין של הלכה, הרי, זהירות זו צריכה להיות, בפשטות, לא רק בעבודת הקטורת על גבי מזבח הפנימי, אלא גם בעת הקרבת הקרבנות על גבי מזבח החיצון, כמובן וגם פשוט, ואף על פי כן, לא מצינו הלכה שיאמרו לכהן המקריב "הזהר . . . שלא תִכְוֶה"?

ויש לומר הביאור בזה: מכאן ראיה שגם דבר המוכרח מצד זהירות כפשוטה כו', הרי זה נעשה ענין של הלכה, אלא, שבענין זה יש צורך להדגיש את ההלכה שבדבר, מכיון שיש סכרא שיתחיל מלפניו, משום "אין מעבירין על המצוות", ולכן, יש צורך להדגיש "הזהר שלא תתחיל מלפניך שלא תִכְוֶה".

ויש להוסיף בטעם הדגשת הזהירות בעבודת הקטורת דוקא – על פי מה שכתב הרמב"ם בהלכות שלפני זה "בעת שמקטירין הקטורת בהיכל בכל יום, פורשין כל העם מן ההיכל ומבין האולם ולמזבח, לא יהיה שם

אדם עד שיצא זה שהקטיר הקטורת .. שנאמר וכל אדם לא יהיה באוהל מועד בבואו לכפר בקודש וגו', בנין
אב לכל כפרה שבקודש שלא יהא שם אדם", דמכיון שכהן יחיד זה מקטיר עבור כל ישראל, ואין מי שעומד
על ידו שיוכל לסייעו כו', יש צורך בזהירות יתירה מאשר בנוגע לעבודתו של הכהן על גבי מזבח החיצון
בשעה שאחיו הכהנים נמצאים על ידו ויוכלו לסייעו במקרה הצורך, כפשוט.

קטע משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תשמ"ו ח"ד ע' 153.

- 1 הלי תמידין ומוספין פ"ג ה"ח.
- 2 ולהעיר מצפע"נ עה"ת ריש פרשתנו (מסעי). ועוד.
- 3 יומא לג. סע"א. וש"נ. וראה רמב"ם הל' תפילין פ"ד ה"ח.
- 4 שם ה"ג.
- 5 אחרי טז, יז.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולע"נ הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צבי"ה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה